

Tá kvöldið kemur

Orð og lag:

Nicolina Jacobsen

G

Tá kvöl - - - dið ke - mur - og - sól fer í

D D7

kav, tá svei - par seg myrk - kur - y - vir land og

G C G

hav. Men tað te - kur tó ei so lan - ga tíð

D D7 G

tí brátt tend - - - rast stjør - nu - nar og má - nin.

G7 C G

Niðurlag: Stjør - nur - nar glit - ra og tær lý - sa so

A

bjart og má - nin smíl - ist hug - na - ligt í - gjøgnum myrk - rið

D G G7 C

svart ja tey kí - na tann so - - - van - di barn - - - a -

D Am D7

kinn og svei - ma so blíd - lig - a í teirr - a drey - mar

G 2. ðrindi

inn. Har gan - - - ga tvey við
 sjó - var strond tey - gan - - - ga - sa - man
 hond í hond og hug - sa um kær - leik - ans
 ster - - - ku bond - - - og al - dur - nar tut - la fram - við
 sjóv - ar strond *Niðurlag:* Stjõ - nur - nar glit - ra og tær
 lý - sa so bjart og má - nin smíl - ist hug - na ligt í
 gjøg - num myrkrið svart ja tey kí - na tann so - van - di
 barn - a - kinn og svei - ma so blíd - lig - a - - - í
 teir - ra - drey - mar inn.

1. ðrindi

Tá kvöldið kemur
 Og sól fer í kav
 Tá sveipar seg myrkur
 Yvir land og hav
 Men tað tekur tó ei so langa tíð
 Ti brátt tendrast stjörnurnar og mánin.

Niðurlag:

*Stjörnurna glitra og tær lýsa so bjart,
 Og mánin smílist hugnaligt
 Ígjøgnum myrkrið svart.
 Ja tey kína tann sovandi barnakinn
 Og sveima so blíðliga
 Í teirra dreymar inn.*

2. ðrindi

Har ganga tvey við sjóvarstrond
 Tey ganga saman hond í hond
 Og hugsa um kærleikans sterku bond
 Og aldurnar tutla framvið sjóvarstrond.

Niðurlag:

Stjörnurna glitra